

territori de la República d'Hongria, pot procedir a obtenir proves que es refereixin a un procediment incoat davant els tribunals de l'Estat que representi sense autorització prèvia de les autoritats hongareses, sempre que la persona afectada sigui exclusivament nacional de l'Estat d'origen del funcionari diplomàtic o consular. Per obtenir proves no es pot recórrer a mesures de compulsió ni a conseqüències jurídiques negatives ni amenaçar amb això.

En relació amb l'article 17:

A la República d'Hongria, l'autoritat central està facultada per concedir l'autorització que preveu el paràgraf 2 de l'article 17 del Conveni.

En relació amb l'article 23:

Les autoritats hongareses no han d'executar les comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment conegut com a pre-trial discovery of documents.»

Reserves

Hongria, 13-07-2004

«Al paràgraf 2 de l'article 4:

La República d'Hongria exclou l'aplicació del paràgraf 2 de l'article 4 del Conveni.

A l'article 16:

La República d'Hongria exclou l'aplicació de l'article 16 del Conveni.

A l'article 18:

Les autoritats hongareses no han de prestar assistència per a l'obtenció de proves per un funcionari diplomàtic o consular, de conformitat amb l'article 15 del Conveni, o per un comissari, de conformitat amb l'article 17 del Conveni, mitjançant l'aplicació de mesures de compulsió.»

El present Conveni va entrar en vigor entre Espanya i la República d'Hongria el 9 de setembre de 2005.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 8 de març de 2006.-El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

5207 *REIAL DECRET 285/2006, de 10 de març, pel qual es modifica el Reial decret 1123/2000, de 16 de juny, pel qual es regula la creació i la implantació d'unitats de suport davant desastres.* («BOE» 70, de 23-3-2006.)

Després de l'entrada en vigor del Reial decret 1123/2000, de 16 de juny, pel qual es regula la creació i la implantació d'unitats de suport davant desastres, s'han produït novetats normatives que fan necessari i urgent modificar-lo per tal d'adequar-lo a aquestes novetats i respondre amb eficàcia als nous requeriments.

D'una banda, s'ha produït l'establiment i el desenvolupament, en el marc de la Unió Europea, d'un mecanisme comunitari per facilitar una cooperació reforçada en les intervencions d'ajuda en l'àmbit de la protecció civil. L'establiment d'aquest mecanisme es va produir després de l'atemptat de l'11 de setembre als Estats Units, mitjançant la Decisió 2001/792/CE, EURATOM, del Consell, de 23 d'octubre de 2001, per la qual s'estableix un mecanisme comunitari per facilitar una cooperació reforçada en les interven-

cions d'ajuda en l'àmbit de la protecció civil, i la Decisió 2004/277/CE, EURATOM, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Decisió 2001/792/CE, EURATOM.

Tal com s'especifica a l'article 1 de l'esmentada Decisió del Consell, el mecanisme comunitari té com a objectiu general proporcionar suport, amb la petició prèvia, en casos d'emergències importants o quan hi hagi un risc imminent d'aquestes emergències, i facilitar una millor coordinació de les intervencions d'ajuda als estats membres i la Comunitat, tenint en compte les necessitats particulars de les regions i illes ultraperifèriques i d'altra naturalesa de la Comunitat.

Una de les obligacions adquirides pels estats membres de la Unió Europea, en virtut del que estableix l'article 3 de la Decisió del Consell damunt esmentada, és la de determinar prèviament, dins els seus serveis competents i, en particular, els seus serveis de protecció civil o altres serveis d'emergència, els equips d'intervenció de què es pugui disposar per a aquestes intervencions o es puguin establir en un termini molt curt, per tal de ser enviats, generalment dins de les 12 hores següents a la sol·licitud d'ajuda, tenint en compte que la composició dels equips dependrà del tipus d'emergència i de les necessitats particulars d'aquesta emergència.

Les unitats de suport davant desastres, tal com estan concebudes, també tenen la capacitat d'actuar, com a equips d'intervenció, a disposició del mecanisme comunitari, sense perjudici d'altres actuacions a escala nacional o internacional per a les quals siguin requerides de conformitat amb els procediments que preveu aquest Reial decret. Amb aquesta finalitat s'han d'establir les previsions organitzatives adequades que permetin la seva ràpida mobilització d'acord amb els procediments previstos en cada cas.

D'altra banda, s'ha produït l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat, l'objecte del qual és establir un sistema d'indemnitzacions quan es produeixi la mort o danys físics o psíquics a determinat personal que participi en operacions de manteniment de la pau, d'assistència humanitària o en d'altres de caràcter internacional que hagin estat aprovades específicament pel Govern a aquests efectes.

No totes les persones que poden ser membres de les unitats de suport davant desastres estan compreses en l'àmbit personal d'aplicació del dit Reial decret llei, per la qual cosa és necessari adequar determinades disposicions del Reial decret 1123/2000, de 16 de juny, per tal d'ajustar-lo a les previsions d'aquell.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació i de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de març de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1123/2000, de 16 de juny, pel qual es regula la creació i la implantació d'unitats de suport davant desastres.*

El Reial decret 1123/2000, de 16 de juny, pel qual es regula la creació i la implantació d'unitats de suport davant desastres, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Àrees d'activitat.*

Són àrees d'activitat a desenvolupar per aquestes unitats les que resultin adequades per atendre

eficaçment les necessitats que es produeixen en situacions d'emergència, i fonamentalment les següents:

- a) Anàlisi i coordinació en el marc del mecanisme comunitari per facilitar una cooperació reforçada en les intervencions d'ajuda en l'àmbit de la protecció civil.
- b) Recerca i salvament.
- c) Assistència sanitària d'emergència.
- d) Suport psicològic en emergències.
- e) Organització d'àrees d'alberg provisional i assistència social.
- f) Restabliment de serveis essencials.
- g) Telecomunicacions d'emergència.
- h) Intervenció davant riscos biològics, químics i radiològics.
- i) Identificació de víctimes de desastres.
- j) Suport logístic a les intervencions».

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les unitats de suport davant desastres (USD) poden prestar els seus serveis tant en territori espanyol com fora d'aquest, a instància, en aquest últim cas, dels òrgans competents del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, de conformitat amb el procediment que preveu, per a cada una de les modalitats d'intervenció, l'article 9 d'aquest Reial decret.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els integrants de les unitats de suport davant desastres que compleixin els requisits que estableixen l'article 2 i la disposició addicional primera del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat, tenen dret a les prestacions que preveuen els seus articles 1 i 3, en cas de mort, danys físics o psíquics, amb motiu de la seva participació en una operació d'ajuda a l'estranger.

En previsió que es donin aquestes eventualitats en operacions que transcorrin en territori espanyol o en els casos en què no sigui aplicable el Reial decret llei 8/2004, els membres de les unitats de suport davant desastres tenen dret a una assegurança o una altra garantia financera que atorgui prestacions iguals a les que estableix l'article 1 del Reial decret llei 8/2004.

També tenen dret a allotjament, manutenció i transport durant les missions que hagin de dur a terme en cas d'emergència i quan participin en activitats de formació i pràctiques.

El Ministeri de l'Interior, en execució d'aquest Reial decret, ha de dictar la disposició convenient per reemborsar, si s'escau, les despeses d'aquest caràcter en què puguin incórrer els participants.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 7 queda modificat de la manera següent:

«4. Les actuacions en emergències de les unitats de suport davant desastres s'han d'ajustar a les que són pròpies de les seves àrees d'activitat corresponents i hagin condicionat la seva mobilització, llevat que voluntàriament acceptin efectuar altres tasques diferents.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«3. El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, s'ha de fer càrrec de les despeses derivades de les intervencions de les unitats en territori espanyol i de totes les que es desenvolupin en el marc del mecanisme comunitari de cooperació en protecció civil, establert per la Decisió 2001/792/CE, EURATOM, del Consell, de 23 d'octubre de 2001. També s'ha de fer càrrec de la contractació i de la despesa de l'assegurament del personal de les unitats no comprès en l'àmbit d'aplicació del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, llevat que aquesta despesa quedi a càrrec de l'entitat de la qual depèn aquest personal, en el corresponent conveni de constitució.

4. En cas que les unitats siguin requerides, per a una intervenció a l'estranger, fora del marc del mecanisme comunitari, l'òrgan competent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació s'ha de fer càrrec de les despeses d'allotjament, manutenció i transport, necessàries per a l'exercici de les activitats, com també de les despeses que corresponguin als elements o accessoris perduts o danyats que s'hagin de reposar després de cada actuació.»

Sis. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Intervencions de les unitats de suport davant desastres fora del territori espanyol.*

1. A sol·licitud del mecanisme comunitari de cooperació en protecció civil de la Unió Europea.

a) La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de mantenir les relacions de coordinació necessàries amb el Centre de control i informació del mecanisme, creat per la Comissió Europea en virtut de la Decisió 2001/792/CE, EURATOM, del qual ha de rebre, entre altres informacions, les sol·licituds d'ajuda d'equips d'intervenció en emergències.

b) La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, en coordinació amb la Subsecretaria del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de valorar la sol·licitud formulada i, a través del Centre de control i informació del mecanisme, ha d'efectuar l'oferta d'aportació d'equips d'intervenció que resulti adequada. Per a això, en coordinació amb la Direcció General de Política de Defensa, s'han de tenir en compte les possibilitats de suport logístic del Ministeri de Defensa, particularment pel que fa a les necessitats de transport dels equips esmentats.

c) La coordinació amb les autoritats del país afectat, amb el Centre de control i informació del mecanisme i amb altres organitzacions internacionals, mentre dura la missió, així com el replegament operatiu, quan l'ajuda deixi de ser necessària o hagi finalitzat el període previst per a la missió, s'ha de fer d'acord amb les normes i els procediments establerts en el marc del mecanisme comunitari.

2. A sol·licitud de l'òrgan competent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

L'òrgan en cada cas competent del Ministeri esmentat pot adoptar la decisió d'enviar a l'estranger els grups d'intervenció que siguin necessaris, dins de les disponibilitats existents, de les quals prèviament ha d'informar la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, i d'acord amb els requeriments del país afectat per la situació d'emergència. També correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació la decisió de retorn

a Espanya dels grups d'intervenció, una vegada finalitzades les seves missions o quan altres circumstàncies sobrevingudes ho facin aconsellable.

Els òrgans del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació encarregats de la gestió de l'ajuda a l'exterior i la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, amb la col·laboració de la Direcció General de Política de Defensa i, si s'escau, d'altres òrgans i entitats que puguin aportar mitjans i recursos, han d'elaborar un programa específic d'actuació per a la situació de què es tracti, incloent-hi efectius a mobilitzar, lloc de destí, modalitat de transport i procediments de coordinació amb les autoritats locals, així com totes les circumstàncies relatives a l'allotjament, la manutenció i, en general, el suport logístic als grups d'intervenció mentre es prolongui la missió, en coordinació amb les autoritats del país afectat i amb l'ambaixada d'Espanya. Finalment s'hi han d'incloure les dates previstes per a la finalització de la missió.

Els òrgans del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació encarregats de la gestió de l'ajuda a l'exterior han de portar a terme, d'acord amb el que disposa l'article 19 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, la coordinació, el seguiment i l'avaluació de les actuacions efectuades, així com la coordinació d'aquesta forma d'ajuda amb altres que puguin prestar el nostre país en les mateixes situacions.

La Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha de rebre tota la informació necessària sobre les activitats desenvolupades per a la seva tramitació al Centre de control i informació del mecanisme comunitari de cooperació en protecció civil, de conformitat amb els procediments que aquest estableix.

3. En virtut de tractats internacionals i convenis bilaterals ja subscrits per Espanya en matèria de protecció civil i emergències.

a) Les unitats de suport davant desastres poden ser mobilitzades per la Direcció General de Protecció Civil i Emergències per a la seva intervenció fora del territori espanyol, per tal de complir compromisos fora del territori espanyol, adquirits per Espanya en tractats internacionals o convenis bilaterals de cooperació, en matèria de protecció civil i ajuda mútua en cas d'emergència o catàstrofe. Aquesta mobilització s'ha de fer en coordinació amb l'òrgan en cada cas competent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i d'acord amb els procediments particulars establerts en el tractat o conveni de què es tracti.

b) La Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha de mantenir informat sobre les activitats dutes a terme el Centre de control i informació del mecanisme comunitari de cooperació en protecció civil i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i, si s'escau, ha de sol·licitar a la Direcció General de Política de Defensa el suport logístic del Ministeri de Defensa que sigui necessari.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de març de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

CAP DE L'ESTAT

5283 LLEI 2/2006, de 23 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis d'Òptics-Optometristes. («BOE» 71, de 24-3-2006.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, estableix en l'article 4.4 que quan en una determinada professió hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, s'ha de constituir un consell general de col·legis, consell la creació del qual ha de tenir lloc mitjançant una llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 15.3 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació abans descrita es produeix en l'actualitat en relació amb la professió d'òptic-optometrista. El Col·legi Nacional d'Òptics-Optometristes ha estat l'únic existent en el territori nacional fins a l'any 2001. A partir de llavors, les comunitats autònomes de Catalunya i de Castella i Lleó han constituït, en l'exercici de les seves competències en matèria de col·legis professionals, els seus col·legis d'òptics-optometristes corresponents. Així mateix, la Comunitat Valenciana i la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia han sol·licitat la creació per segregació dels respectius col·legis d'òptics-optometristes. En conseqüència, és procedent constituir mitjançant aquesta Llei el corresponent Consell General de Col·legis d'Òptics-Optometristes.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis d'Òptics-Optometristes com a corporació de dret públic, que té personalitat jurídica i plena capacitat per complir els seus fins d'acord amb la Llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis d'Òptics-Optometristes es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de constituir una comissió gestora composta per dos representants del Col·legi Nacional d'Òptics-Optometristes i un representant per cadascun dels altres col·legis oficials d'òptics-optometristes existents en el territori estatal, sempre que hagin estat creats o siguin formalment creats per la comunitat autònoma corresponent.

2. La comissió gestora ha d'elaborar en el termini de sis mesos, comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis d'Òptics-Optome-